

Thema:	Pleidooi voor eenheid
Tekst:	Johannes 17: 20-13
Lezen:	Johannes 17: 20-26
Gehouden te: Door:	Uithuizermeeden op 02 juni 2013 (09.30 uur) L.S.K. Hoogendoorn

vHA

v/g
GK gz. 132
TW
GK gz. 133:4,5
gebed
L Jh. 17:20-26
ps. 133:1
T Jh. 17:202-23
LvK gez. 306
gebed
kollekte
GK gz. 118:3
zegen

Volgende week vieren wij het HA.

Zo ergens, dan is de eenheid van de kerk hier zichtbaar aanwezig:
aan de tafel van haar Heer.

Eén brood, één wijn, één Middelaar, ondanks onze onderlinge verscheidenheid wij één lichaam.

Onze eenheid stond en staat onder druk.

Zoals iemand eens zei: 'Wij vliegen alle kanten op':

-Appingedam: Baptistengemeente

-Groningen: VBG en CGK

-Loppersum: Waardevol Leven Gemeente

-Ten Boer: Evangelische Gemeente

Allemaal christenen, maar niet rond de ene tafel van onze ene Heer.

Voor zo ver wij wel één zijn, laten we elkaar ook steeds meer los.

Vooral in de middagdienst verschijnen wij steeds minder samen voor Gods heilig aangezicht.

Wat helpen alle boeken en artikelen over waarheid en eenheid, over gereformeerd zijn en blijven,
over de middagdienst?

Wie leest die?

Ds. kan preken wat die wil: voor steeds minder mensen....

Verdrietig.

Zorgelijk.

Zo ervaren ik e.a. e.e.a. in toenemende mate.

Gevoelens van onmacht en eerlijk gezegd soms ook van boosheid.

Ik breng dit in gebed tot God.

Met beroep op Christus als het Hoofd van zijn gemeente.

Met de vraag om inzicht en fijngevoeligheid van de Heilige Geest.
In afhankelijkheid: geen ds., kerkenraad of gemeente maakt de kerk één
of staat garant voor haar groei en bloei.

Zelfs Christus Zelf gaat ons biddend voor.
Zelfs Hij weet Zich afhankelijk van zijn hemelse Vader als Hij bidt voor alle gelovigen.
Jh. 17 is een teer en tegelijk krachtig hoofdstuk.
Dat en zoals Jezus bidt is erg ontroerend en maakt grote indruk.
Het is ook erg bemoedigend.
Wij zien dat de eenheid verbreekt en de onderlinge saamhorigheid afneemt.
De Geest van het gebed voert ons via Johannes het heilige der heiligen binnen:
Het pleidooi van Middelaar Jezus voor eenheid.
Laten wij het met eerbiedige schroom binnengaan.
Maar ook met veel vrijmoedigheid.
Om in navolging van ons Hoofd Christus te bidden én te werken aan de eenheid van zijn lichaam.
In de zekerheid: God verhoort, maakt Christus' kerk één en houdt haar in leven!

HET PLEIDOOI VAN MIDDELAAR JEZUS VOOR DE EENHEID VAN ALLE GELOVIGEN

1 eenheid als vrucht

2 eenheid als weerspiegeling

3 eenheid als uitstraling

1 HET PLEIDOOI VAN MIDDELAAR JEZUS VOOR DE EENHEID VAN ALLE GELOVIGEN:

eenheid als vrucht

1.1 vrucht van HA

De Here Jezus heeft de voeten van zijn discipelen gewassen: Jh. 13.
Hij heeft indrukwekkende afscheidswaarden gesproken: Jh. 14-16.
En dit alles rondom zijn laatste Pesach en eerste en laatste Heilig Avondmaal op aarde.

Zijn Maaltijd is de bron, de geboortegrond van de eenheid van zijn gemeente.
Zelfs verrader Judas krijgt deze eenheid niet kapot.
Petrus is een ander type dan Jakobus, Filippus verschilt met Tomas.
Gastheer Jezus brengt hen samen aan zijn Tafel en deelt Zichzelf aan hen uit via brood en wijn.
Hij is hun eenheid in zijn Zelfopoffering.
Voor jullie, zegt Hij: mijn lichaam, mijn bloed, mijn leven, mijn liefde.
Die maken hen één met Hem en elkaar.

Zijn Maaltijd: feest van eenheid!
Christus voor ons, met ons, in ons.
Wij in Hem, wij voor en met elkaar.
Het is de eenheid die de HS vergelijkt met die van het huwelijk:
Christus en zijn bruidsgemeente.
Geen eenheid zó sterk als in het trouwverbond!

Hoe bedroevend voor Christus als deze duurgekochte eenheid verdeeldheid wordt!
Hoe beschamend als christenen elkaar niet langer ontmoeten rondom de ene HA-tafel!
Hoe kwetsbaar is de eenheid vanwege br.- en zr.-twisten, dwaling e.v.a. zonden.
Om ons diep te schamen en klein te maken voor Hem.

Dan maar geen HA vieren?

Tóch HA vieren!

Als een oproep om waakzaam te blijven, te bidden om en te werken aan de eenheid van alle gelovigen, waar onze Heiland om bidt.

1.2 vrucht van prediking

Jezus bidt voor allen die door de verkondiging van de apostelen in Hem geloven.

Welke verkondiging?

Zijn woorden en werken die wij kennen uit Mt.-Jh.

Vanaf zijn doop door JdD t/m zijn hemelvaart: Hd. 1²².

Met als 2 brandpunten:

-Zijn dood als zoenmiddel tussen God en ons

-Zijn opstanding als voorbode van onze opstanding tot eeuwig leven.

Deze verkondiging is niet vrijblijvend.

Zij beveelt bekering, geloof, gehoorzaamheid.

In zijn gebed neemt Christus een voorschot op de verhoring door de Vader.

Er zullen zijn die geloven gaan.

Dat begint op Pinksteren met massale bekeringen.

Tot op heden wereldwijd.

Mensen die belijden:

Jesus, uw verzoenend sterven is het rustpunt van ons hart/

Heer, U bent mijn leven, de grond waarop ik sta...

Gelovigen waaieren in allerlei richtingen uit.

Echter: er is maar één geloof.

Het geloof dat God belijdt als Schepper en Vader, de Zoon als HEER en Heiland.

Dit geloof is van de Heilige Geest.

Moge Hij in dit ene ware geloof velen verenigen en tot (hernieuwde) eenheid smeden.

Het is dit geloof dat uitnodigt tot de Tafel van onze ene HEER, hier wordt gevoed

en bouwstoffen ontvangt om één te worden, te zijn en te blijven.

2 HET PLEIDOOI VAN MIDDELAAR JEZUS VOOR DE EENHEID VAN ALLE GELOVIGEN: eenheid als weerspiegeling

De eenheid van gelovigen weerspiegelt de eenheid van de Vader en de Zoon.

Wat een intense, hoog gegrepen vergelijking:

zoals de Vader in de Zoon en de Zoon in de Vader.

Het gaat in deze vergelijking om de eenheid tussen God als Zender en Jezus als Middelaar.

Om de 'maatschap', de werkgemeenschap tussen Vader en Zoon.

Wat kenmerkt deze samenwerking?

Liefde.

God had de wereld zó lief...: 3¹⁶.

Jezus' liefde gaat tot het uiterste: 13¹.

Gehoorzaamheid.

Vader zond.

De Zoon heeft het werk volbracht dat de Vader Hem had opgedragen: 17⁴.

Barmhartigheid.

De Vader was met ontferming bewogen over een wereld: ons, verloren in schuld.

De Zoon heeft zijn barmhartigheid bewezen door niet op zijn goddelijke strepen te blijven staan, maar door Zich te vernederen onder allen tot aan de dood aan het kruis: Flp. 2^{5vv}.

Heerlijkheid.

Naar recht had God de wereld voor eeuwig kunnen verdoemen.

Hij zocht zijn eer in het redden van zondaren.

De Zoon kon zijn ontluistering ondergaan met het zicht op zijn verheerlijking.

Eén zijn.

Dieper nog: in Ons één zijn, volkomen tot één zijn.

Als ultieme bekroning op het zaligmakend werk van Vader en Zoon.

Zo leefde de eerste Pinkstergemeente te Jeruzalem.

Ze bleven bijeen, hadden alles samen, kwamen trouw en eensgezind samen in de tempel, braken het brood bij elkaar thuis: Hd. 2⁴⁴.
Zo Paulus aan Korinte: één God, de Vader..., en één Heer, Jezus Christus: 1 Kor. 8⁶.
Aan Efeze: één lichaam en één geest, één hoop, één Heer, één geloof, één doop, één God en Vader: Ef. 4^{4v}.

Wanneer weerspiegelen wij de ene werkgemeenschap tussen Vader en Zoon?
Als wij liefhebben, gehoorzamen, barmhartig zijn en ons heiligen mho op onze verheerlijking.

Aan zijn tafel proeven en smaken wij goddelijke liefde, gehoorzaamheid, barmhartigheid en heerlijkheid.
Jezus zei:
Wanneer iemand Mij liefheeft, zal hij zich houden aan wat Ik zeg, mijn Vader zal hem liefhebben en mijn Vader en Ik zullen bij hem komen en bij hem wonen: 14²³.

HA vieren is een groot voorrecht en hoge roeping!
Niets minder dan de eenheid tussen de Vader en de Zoon mogen wij weerspiegelen!
Wij moeten van heel goede huize komen om als een gebarsten spiegel te zijn!
Onze gebrokenheid en verdeeldheid is een karikatuur van de overeenstemming en samenwerking tussen de Vader en de Zoon.
Meer: een aanklacht die Vader en Zoon onteert en zich als een boemerang tegen ons keert: verdeeldheid troef.

Dan maar geen HA vieren?
Tóch HA vieren!
Juist onze viering mag ons blijvend bewust maken van de harmonie tussen God en Christus en ons aansporen deze hoe langer hoe meer te weerspiegelen met allen die door het woord van de apostelen in Jezus Christus geloven.

3 HET PLEIDOOI VAN MIDDELAAR JEZUS VOOR DE EENHEID VAN ALLE GELOVIGEN eenheid als uitstraling

Nóg wijder strekt Jezus zijn gebed uit: naar de wereld.
Zij moet geloven: de Vader zond zijn Zoon in de wereld.

De wereld kende Jezus niet: 1¹⁰.
Wilde Hem niet kennen.
Nog steeds niet.
Tenminste: voor een deel.

Maar de apostelen zijn erop uitgetrokken.
Het goede nieuws van Jezus brak door.
Heidentempels werden kerken.
De wereld kent een rijke zendings-, evangelisatie- en kerkgeschiedenis.
Waar zij kerk werd/is, belijdt zij: God zond zijn Zoon voor ons/mij!
Uit liefde.
Wij zullen steeds meer door de Geest van Jezus veranderd worden naar zijn heerlijkheid:
2 Kor. 3¹⁸.

Gods ene werk baart Christus' ene kerk.
Daarmee staat zij in deze wereld sterk.

Ik zie/hoor u denken: 'Hopeloos verdeeld, de kerk!'
Wij verdoezelen onze verlegenheid en onmacht om één te zijn/blijven/worden.
Daarom spreken wij over de onzichtbare kerk of over de 'oecumene van het hart.'
Verlegenheidsuitdrukkingen als schaamlappen die onze verdeeldheid niet bedekken...

De verdeeldheid is een aanklacht tegen ons.
God Zelf, zijn Woord moet in het geding zijn, niemand/niets minder, willen wij het lef (:hart) hebben

Christus' ene kerk op te delen.

Onze verdeeldheid maakt Christus' kerk niet aantrekkelijk voor de wereld.
Zij maakt ons beschaamd.

Dan maar geen HA vieren?

Toch: HA vieren!

Als blijvende herinnering aan Christus' innig en hartstochtelijk smeekgebed.

Aan Hem en de Vader zijn we tot niets minder verplicht dan de eenheid te zoeken en te beleven met allen die door het woord van de apostelen in Jezus geloven.

Christus' gebed leert ons:

Niet wij maken de kerk, niet wij garanderen haar eenheid.

Zij komt niet voort uit natuurlijke ontwikkelingen, ons organisatietalent, onze visiestukken en beleidsnota's.

Dat zij allen één zijn:

Christus bidt dit op grond van zijn prestatie.

De Vader verhoort Hem.

Dat zij allen één zijn:

wij bidden dit op grond van Gods gratie: zijn genade.

Als wij bidden én werken en HA vieren in lijn met Christus,
zal de Vader ook ons zeker verhoren.

Niets uit dit document mag gepubliceerd, vermenigvuldigd of openbaar gemaakt worden in welke vorm dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de predikant ds. L.S.K. Hoogendoorn. Ter voorbereiding van, en openbaarmaking in de zondagse eredienst, en of ter voorbereiding van Bijbelstudie-[bijeenkomsten] is geen toestemming nodig, wel wil de predikant daarvan in kennis gesteld worden.

lsk.hoogendoorn@solcon.nl